

[Baagø.]

umuligt indtil dato. Nu får disse mennesker altså en hjælp, og det kan jeg personlig glæde mig over.

Må jeg så i øvrigt sige, når man nu taler om den sociale side af lønningsloven, som navnlig det ærede medlem hr. Erik A. Jensen var stærkt inde på, at jeg tror, tjenestemændene gør sig selv en bjørne-tjeneste, hvis man prøver at få tjenestemandslønningerne anlagt efter sociale hensyn. Tjenestemandslønningerne bør fastsættes ud fra hensynet til arbejdets karakter, ansvar og omfanget af arbejdsydelsen og ikke noget som helst med sociale hensyn.

Må jeg sige til sidst, at jeg blev virkelig meget betænkelig ved det, den højtærede finansminister sagde om, at tjenestemandsgeselskaberne havde tiltrådt hele regeringens helhedsløsning. (*Finansministeren* [Poul Hansen]: Det har jeg ikke sagt!). Ja men finansministeren sagde da i sin fremsættelsestale, og det blev gentaget nu, at de gør deres stilling afhængig af, at helhedsløsningen bliver gennemført, og hvis det er tilfældet, så beklager jeg i høj grad, at disse tjenestemandrepræsentanter har indladt sig på noget, som ikke vedkommer dem. Det henhører ikke under forhandlingsretten at blande sig i politik, som bestemmes her i dette hus og i denne sal.

Erik A. Jensen: Den højtærede finansminister gør opmærksom på, at der virkelig har fundet reelle forhandlinger sted, og at man har lagt et tilbud frem — forstod jeg — fra finansministerens side, som tjenestemændene har forhandlet med den højtærede finansminister om, hvorefter det så blev tiltrådt. Nu er det jo muligt, at den højtærede finansminister og jeg ser forskelligt på begrebet forhandling. Jeg sagde i mit indlæg, at ved forhandling mellem arbejdsmarkedets parter forstår jeg, at der stilles krav fra arbejderside og gives tilbud fra arbejdsgiverside. Dette tilbud og disse krav forhandler man så om, og det, der kommer ud deraf, er det grundlag, hvorpå

tjenestemændene tidligere har bygget. Det er hele det lille mellem spil, jeg mangler i den forhandling, der danner grundlag for aftalen mellem tjenestemændene og den højtærede finansminister. Vi har måske forskelligt syn på disse ting, og det er på den baggrund, jeg siger, at når man ganske simpelt har givet et tilbud på, hvad man på bjerget mente var gældende, er det et diktat. Det er stadig mine øjne, der ser tingene, og min mund, der udtaler, at det er et diktat.

På den baggrund slutter jeg mit indlæg med at sige, at jeg henstiller til den højtærede finansminister at indkalde tjenestemændene til nye forhandlinger, for jeg er ikke i tvivl om, at når de allerede — og det har den højtærede finansminister bekræftet her — ved den forhandling, der har fundet sted, har gjort opmærksom på, at man inden 2 år ønsker at komme tilbage til tingene, ligger der deri, at man ikke mener at have opnået det, man mente at være berettiget til.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg kan til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen sige, at jeg har ikke lagt skjul på, at tjenestemændene havde ønsket mere, og det er da klart, at der under denne forhandling som under enhver normal forhandling er fremlagt forskellige synspunkter. Tjenestemændene havde ét synspunkt, jeg havde ét, der var lidt anderledes, og så mødtes vi i det, som har fundet udtryk i dette lovforslag og i fremsættelsestalen. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst mærkværdigt eller kunstigt i det. Og der er heller ikke tale om noget diktat; men jeg indrømmer, at der er tale om en imødekommenhed og en forståelse fra tjenestemandsgeselskaberne side for situationen, som jeg synes vi har grund til at påskønne.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Baagø, at han kan ikke læse fremsættelsestalen på den måde, at tjenestemandsgeselskaberne har givet tilslutning til helheds-